

The biblical festivals are God's appointed times to meet with His people. God has made an appointment to meet with you. Are you planning on showing up?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Emor** (אָמור | Say)
- **Torah:** Leviticus 21:1-24:23
- **Haftarah:** Ezeziel 44:15-31
- **Gospel:** Luke 11:1-12:59

The LORD's Appointed Times

The Bible refers to the Tabernacle as the *Ohel Mo'ed* (אֹהֶל מוֹעֵד), a term that our English Bibles translate as "Tent of Meeting." The word *mo'ed* can refer to an appointed time or place. The Tabernacle was God's appointed place to meet with man at His appointed times. Leviticus 23 presents a list of God's appointed times (*mo'adim*, מוֹעֲדִים). They are the holy days which He appointed to meet with His people Israel.

The Master tells the story of how a certain king was giving a wedding feast for his son. He sent out his servants to call those who had been invited to the wedding feast. The servants had two critical pieces of information. They were to declare the appointed time and the appointed place of the banquet. As God summoned Israel to appear before Him, He decreed an appointed place and appointed times. The appointed place was the Tabernacle (and in later years, the Temple in Jerusalem.) The appointed times are the biblical festivals.

Since the destruction of the Temple, the appointed place has been removed, but the appointed times continue. God explains that the appointed times are to be "a perpetual statute throughout your generations in all your dwelling places" (Leviticus 23:14). That means that they are never to be cancelled. They are never obsolete or done away with. They are to be celebrated and observed wherever we live.

The appointed times are part of the biblical calendar. The biblical calendar is a lunar calendar. It is based on the phases of the moon. The waxing and waning of the moon determines the day of the biblical month. The tiny sliver of the new moon always appears on the first day of the month; the full moon indicates the middle of the month; the disappearance of the moon indicates the end of the month.

In Leviticus 23 God declares certain days on the biblical calendar to be *mo'adim*, that is, "appointed times." They include the weekly Sabbath, the Feasts of Passover and Pentecost, Rosh Hashanah, the

De Bijbelse feesten zijn Gods vastgestelde tijden om met Zijn volk samen te komen. God heeft een afspraak gemaakt voor een ontmoeting met u. Bent u van plan om te komen opdagen?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Emor** (אָמור | Zeg)
- **Torah:** Leviticus 21:1-24:23
- **Haftarah:** Ezechiël 44:15-31
- **Evangelie:** Lucas 11:1-12:59

De Gestelde Tijden van de HEER

De Bijbel verwijst naar de Tabernakel als de *Ohel Mo'ed* (אֹהֶל מוֹעֵד), een term die onze Bijbels vertalen als "Tent der Samenkomst." Het woord *mo'ed* kan verwijzen naar een vastgestelde tijd of plaats. De Tabernakel was Gods vastgestelde plek om de mens te ontmoeten op Zijn vastgestelde tijden. Leviticus 23 presenteert een lijst van Gods vastgestelde tijden (*mo'adim*, מוֹעֲדִים). Zij zijn de heilige dagen, die hij vaststelde om met Zijn volk Israël samen te komen.

De Meester vertelt het verhaal van hoe een bepaalde koning een bruiloftsfeest voor zijn zoon gaf. Hij zond zijn knechten om degenen te roepen die voor de bruiloft uitgenodigd waren. De bedienden hadden twee cruciale stukjes informatie. Ze moesten de vastgestelde tijd en de vastgestelde plaats van het banket bekendmaken. Zoals God Israël opriep om voor Hem te verschijnen, verordende Hij een vastgestelde plaats en vastgestelde tijd. De vastgestelde plaats was de Tabernakel (en in latere tijden, de Tempel in Jeruzalem.) De vastgestelde tijden zijn de Bijbelse feesten.

Sinds de verwoesting van de Tempel, werd de vastgestelde plaats verwijderd, maar de vastgestelde tijden blijven. God legt uit dat de vastgestelde tijden "een eeuwige inzetting voor uw geslachten in al uw woonplaatsen" moeten zijn (Leviticus 23:14). Dat betekent dat ze nooit geannuleerd worden. Ze zijn nooit achterhaald of afgeschaft. Zij moeten worden gevierd en gerespecteerd, waar we ook wonen.

De vastgestelde tijden zijn onderdeel van de Bijbelse kalender. De Bijbelse kalender is een maankalender. Hij is gebaseerd op de fasen van de maan. Het wassen en afnemen van de maan bepaalt de dag van de Bijbelse maand. De kleine splinter van de nieuwe maan verschijnt altijd op de eerste dag van de maand; de volle maan geeft het midden van de maand aan; het verdwijnen van de maan geeft het einde van de maand aan.

In Leviticus 23 verklaart God bepaalde dagen van de Bijbelse kalender *mo'adim* te zijn, dat wil zeggen, "vastgestelde tijden." Zij omvatten de wekelijkse shabbat, de Feesten van het Pascha en Pinksteren,

Day of Atonement, and the Feast of Booths. It is not uncommon to hear people refer to the appointed times as the Jewish festivals. This is true in that God gave His appointed times to the people of Israel. He told the Israelites, "The LORD's appointed times which you shall proclaim as holy convocations—My appointed times are these" (Leviticus 23:2). The Jewish people are the wardens of God's calendar.

However, God does not refer to them as Jewish festivals. He refers to them as "my appointed times." They are God's holy days. Paul asks, "Is God the God of Jews only? Is He not the God of Gentiles also? Yes, of Gentiles also" (Romans 3:29). The Bible never offered Gentile Christians any alternative festival days. To say that Gentile believers are not expected to keep God's appointed times is the same thing as saying that Gentile believers are not supposed to have any holy days or days of worship. Neither the Gospels nor the Epistles grant the Gentile believers their own special festivals.

In the days of the Apostles, both Jewish and Gentile believers observed God's appointed times together. They met in the synagogues and in the Temple on the Sabbath and festival days to celebrate and observe God's holy days. When Gentile Christianity left the cradle of Judaism, the Gentile Christians began to neglect the appointed times. The Sabbath day was replaced with Sunday observance. The timing of Passover was changed. The other festivals fell into disuse. Is this what God intended for believers?

It is true that the Apostles never commanded the Gentile believers to keep the appointed times, but neither did they tell them not to. They were silent on the matter. In those days, the idea of not keeping the appointed times simply had not occurred to anyone.

Rosj Hasjana, Grote Verzoendag en Loofhuttenfeest. Het is niet ongebruikelijk om mensen te horen verwijzen naar de vastgestelde tijden als de Joodse feesten. Dit is in zoverre waar dat God Zijn vastgestelde tijden aan het volk van Israël gaf. Hij vertelde de Israëlieten: "De vastgestelde tijden van de HEER die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten—dit zijn Mijn vastgestelde tijden" (Leviticus 23:2). Het Joodse volk is de bewaker van Gods kalender.

God verwijst er echter niet naar als Joodse feesten. Hij verwijst er naar als "mijn vastgestelde tijden." Ze zijn Gods heilige dagen. Paulus vraagt: "Is God, de God van de Joden alleen? Is Hij ook niet de God van de heidenen? Ja, ook van de heidenen" (Romeinen 3:29). De Bijbel bood niet-Joodse christenen nooit enige alternatieve feestdagen aan. Om te zeggen dat van niet-Joodse gelovigen niet wordt verwacht dat zij Gods vastgestelde tijden naleven is hetzelfde als zeggen dat van niet-Joodse gelovigen niet wordt verwacht dat ze heilige dagen of dagen van aanbidding hebben. Noch de evangeliën, noch de brieven kennen aan de niet-Joodse gelovigen eigen speciale feesten toe.

In de dagen van de apostelen, hielden zowel Joodse als niet-Joodse gelovigen zich samen aan Gods vastgestelde tijden. Ze ontmoetten elkaar in de synagogen en in de Tempel om de shabbat en de feestdagen te vieren en Gods heilige dagen in acht te nemen. Toen het niet-Joodse christendom de bakermat van het Jodendom verliet, begonnen de niet-joodse christenen de vastgestelde tijden te verwaarlozen. De shabbat werd vervangen door de zondagviering. De timing van het Pascha werd veranderd. De andere feesten raakten in onbruik. Is dit wat God voor de gelovigen bedoelde? Het is waar dat de apostelen nooit de niet-Joodse gelovigen geboden om zich aan de vastgestelde tijden te houden, maar ze vertelden hen ook nooit om ze niet te doen. Ze zwegen over de kwestie. In die dagen, kwam de gedachte van het niet houden van de vastgestelde tijden gewoon niet bij de mensen op.